

Notulen van het vragenhalfuurtje voorafgaande aan de openbare vergadering van de raad van de gemeente Heerhugowaard, gehouden op 24 april 2007 om 19.30 uur in hotel-restaurant De Zandhorst

Aanwezig: de heer drs. H.M.W. ter Heegde, voorzitter
de heer J.M. Hoogland
de heer R.K. Appers, HOP
de heer B. Arkeveld, Burgerbelang
de heer G. Boellaard, VVD,
de heer A.J. Botman, CDA
de heer S. Brau, PvdA
mevrouw P.M. Bunte, PvdA
de heer P.C.J. Carnas, Burgerbelang
de heer M. Dijkstra, Burgerbelang
mevrouw E.M. de Goede - van der Crabben, PvdA
mevrouw M.P.M. Harlaar - Bot, CDA
de heer A. Harren, VVD
mevrouw T. Huijboom - Brouwer, ChristenUnie
mevrouw M. Jongejan, Burgerbelang
de heer A.G.W. Jongenelen, Burgerbelang
de heer M. Kadioglu, PvdA
de heer J.D. Koppelaar, PvdA
de heer C. Kwint, GroenLinks
mevrouw D.C.G. Lo Pizzo, GroenLinks
de heer T.L. Mars, VVD
de heer C.C. Mertens, HOP
mevrouw C.P.M. van 't Schip - Nieuwboer, HOP
de heer J.M. Schipper, Burgerbelang
de heer E.A.F. Stam, CDA
mevrouw V.C.M. Stam - de Nijs, VVD
mevrouw A.M. Valent - Groot, PvdA
de heer R. Visser, PvdA
de heer W. Witte, VVD
de heer F.J.J. Zuurbier, CDA
de heer C. Zijlmans, Burgerbelang

Wethouders: mevrouw M.F. Baijards - van der Laan, VVD
de heer J.W. de Boer, PvdA
de heer J.G.H.M. van den Heiligenberg, GroenLinks
de heer R.J. Piet, CDA

Notuliste: mevrouw E.M.J. Middelbeek

De voorzitter heet iedereen welkom en opent het vragenhalfuurtje. Hij laat weten dat er vanavond naar aanleiding van het in Twente mislukken van het integreren van gehandicapten in woonwijken een aantal vragen is en dat de wethouder deze gebundeld zal beantwoorden. Hierna geeft hij het woord aan mevrouw Harlaar.

Mevrouw Harlaar zegt dat de ontwikkelingen van zorginstellingen naar kleinere woonlocaties dichterbij en midden in de samenleving een goede en onvermijdelijke ontwikkeling is. De emancipatie en acceptatie van mensen met een beperking kan niet zonder deze vermaatschappelijking, maar er klinkt steeds meer kritiek op de voortschrijdende integratie van verstandelijk gehandicapten in gewone wijken. Begeleiders trekken steeds vaker openlijk aan de bel. In Zweden wordt steeds duidelijker dat de vermaatschappelijking van deze gehandicapten niet het succesverhaal is, waarop vooraf was gerekend. Inmiddels hebben de Twentse zorgcentra besloten om een aantal bewoners die buiten de instelling niet konden aarden, te laten terugkeren naar de instelling. De reden hiervoor is dat de integratie in de wijk niet

tot stand komt. Er is alleen fysieke integratie. Van functionele en sociale integratie is geen sprake. De bewoners gaan in het algemeen niet om met de wijkbewoners. De extra bewegingsvrijheid die de gehandicapten zouden moeten hebben in de wijk, wordt juist een beperking. De bewoners moeten overal naar toe worden gebracht. Er zou zelfs sprake zijn van eenzaamheid. Niet voor alle bewoners van de Twentse zorgcentra pakt wonen in de wijk overigens slecht uit. Voor een aantal bewoners werkt het heel goed, maar voor matig tot ernstig verstandelijk gehandicapten geldt dit meestal niet. Zij voelen zich veel prettiger op het veilige terrein van de instelling. Integreren is een mooi woord, maar het betekent voor een aantal gehandicapten levenslange opsluiting in een mooi huis in een mooie wijk en misschien af en toe naar buiten als er genoeg personeel is. Begeleid wonen, werken en leven in de maatschappij vereist extra kennis en specifieke begeleiding. Te vaak gaan financiën op aan huisvesting en praktische verzorging. Scholing van personeel en sociale contacten krijgen te weinig aandacht. Een goede observatie (zorgvuldig) en individuele woonwensen en tevredenheidsonderzoek brengt een breed scala aan wensen naar voren. Voor een laag niveau verstandelijk gehandicapte moet men in zijn of haar huid kruipen om te weten wat het beste voor hem of haar is. Dat kost tijd en gunt men zich die tijd? De tijd is aangebroken om een pas op de plaats te maken en om de praktijkervaringen tot nu toe nauwkeurig in kaart te brengen. Het is niet de ideologie die centraal moet staan, maar het welzijn van kwetsbare mensen waarvoor men de verantwoordelijkheid draagt. De vraag van het CDA aan het college is dan ook wat met betrekking tot de integratie van verstandelijk gehandicapten in wijken het beleid van Heerhugowaard is, wat de praktijkervaringen tot nu toe zijn en of men wel juist bezig is?

De heer Dijkstra zegt dat de afgelopen tijd diverse nieuwsmedia, waaronder de Alkmaarsche Courant van 5 april jl. er melding van hebben gemaakt dat in Twente het integreren van gehandicapten in woonwijken op een mislukking is uitgelopen. Bij Burgerbelang roept dit vragen op met betrekking tot de uitplaatsing in woonwijken door Esdégé Reigersdaal. Signalen die de fractie vanuit Heerhugowaard hebben bereikt, wijzen in dezelfde richting als ervaringen bij de Twentse zorgcentra. In relatie tot die ervaringen in Twente brengt de fractie dit tot de volgende vragen. Kan het college meedelen in hoeverre in de woonwijken in Heerhugowaard een aantal uitgeplaatste cliënten van Esdégé Reigersdaal vereenzaamt? Kan het college meedelen hoe het staat met hun integratie in de woonwijken? Is door het college naar de sociale en maatschappelijke leefomstandigheden van deze mensen wel eens onderzoek gedaan? Zo ja met welk resultaat? Zo nee waarom niet? In Twente is gebleken dat ruim de helft van de uitgeplaatsten graag terug wil naar de veiligheid van de instelling. Als blijkt dat er ook in Heerhugowaard uitgeplaatsten zijn voor wie datzelfde geldt, is het college dan bereid bij het bestuur van Esdégé Reigersdaal te bevorderen dat ook zij weer kunnen terugkeren? Uit een artikel van Elsevier.nl blijkt dat een woordvoerder van het ministerie van Volksgezondheid heeft bevestigd dat in het huidige overheidsbeleid de keuzevrijheid van de cliënt centraal staat. Burgerbelang vraagt in dit verband of het college bijvoorbeeld door middel van het gemeentelijk huisvestingsbeleid bereid is te waarborgen dat er ook vanuit Esdégé Reigersdaal niemand tegen zijn zin of die van zijn familie wordt uitgeplaatst? Mocht bijvoorbeeld door gebrek aan voldoende informatie over deze aangelegenheid het voor het college niet mogelijk zijn alle voornoemde vragen naar behoren te beantwoorden, dan vraagt de fractie of het college ter bespreking in de raad bereid is een discussienota over deze materie voor te bereiden.

De heer Mars geeft aan dat het meeste al is gezegd. Toch zal spreker na een korte inleiding zijn vragen stellen. Nu de Raad van State het groene licht heeft gegeven voor de ontwikkeling van De Draai is het college bezig om in grote lijnen invulling te geven aan deze nieuwe woonwijk. In deze woonwijk wordt ruimte gecreëerd voor de nieuwe woonvormen van de gehandicapte medemens uit Esdégé Reigersdaal. Nieuwe inzichten leiden ertoe dat het beter is voor hen en voor andere bewoners om te komen tot nieuwe woonvormen. Kleine eenheden met intensieve begeleiding zouden leiden tot een betere integratie van de gehandicapten in zijn of haar omgeving. Dit zou de levensvreugde van de gehandicapte verbeteren en het instituut Reigersdaal kon zelfs daardoor mede worden opgeheven. "Integratie in de wijk mislukt" kopte enige tijd een krant. In een nieuwe wijk in Almelo had men op dezelfde wijze als men in De Draai van plan is, de gehandicapten in mooie, goed begeleide wooneenheden willen plaatsen, maar de realiteit wijkt vaak af van de theorie. Er werd totaal niet geïntegreerd. Integendeel, veel van de gehandicapten vereenzamen in hun mooie appartementjes. Vandaar dat de VVD de volgende vragen aan het college heeft. Is het college op de hoogte van de mislukking van de integratie van de gehandicapten in de gewone nieuwbouwwijk in Almelo? Is het college op de hoogte van het feit dat ook deskundigen nu een vraagteken zetten bij deze vorm van integreren van gehandicapten? Is het voor het college aanleiding om op basis van deze nieuwe gegevens nog eens kritisch naar de invulling van de

wooneenheden in de nieuwe wijk te kijken. Is dit voor het college aanleiding nog eens van gedachten te wisselen met Esdégé Reigersdaal over de inzichten die nu zijn ontstaan en de consequenties hiervan?

Mevrouw Baijards geeft aan dat in januari 2005 bij de vaststelling van het bestemmingsplan De Draai ook de extramuralisering van Esdégé Reigersdaal ter sprake is gekomen. Velen zullen zich met de wethouder nog heel goed mevrouw Jones herinneren, die toen heeft ingesproken omdat zij zich grote zorgen maakt over haar dochter die nu op Reigersdaal woont. De directeur van Esdégé Reigersdaal heeft diezelfde avond ook uitleg gegeven over het gevoerde beleid. De raad heeft toen gezegd de zorgen van de ouders te begrijpen, maar zij stond ook op het standpunt dat het beleid een beleid van de instelling, dus van Esdégé Reigersdaal, zelf was, maar dat wel zou worden gekeken of het beleid wel zoals het zou moeten, zou worden uitgevoerd. Dus kijken of de mensen die worden uitgeplaatst, niet vereenzamen. Duidelijk is wel gebleken dat het gaat om de verantwoordelijkheid van Esdégé Reigersdaal. Het beleid dat deze stichting uitvoert, is een landelijk beleid. Het beleid is halverwege de jaren tachtig ontwikkeld door VWS, waarbij werd gesteld dat mensen vanuit de GGZ en de mensen met de verstandelijke handicap zoveel mogelijk in de wijken moeten wonen en dat er geen grote instellingen in de bossen, ver weggestopt, meer zouden zijn. De mensen moeten leven samen met mensen met een handicap. De gemeente is hierbij alleen faciliterend. Er is geen speciaal beleid en de gemeente doet ook geen speciaal onderzoek naar de maatschappelijke leefomstandigheden van de cliënten. Dat is een taak van de instelling. De gemeente is uiteraard wel verantwoordelijk voor veilig wonen, maar dat geldt voor al haar burgers. Wel moet de instelling die extramuraliseert zorgen voor een beleid. Met andere woorden er moeten zorgplannen voor alle cliënten worden opgesteld. Er moet ook scholing worden gegeven en dat gebeurt ook. Daarnaast weet het bestuur ook dat er cliënten zijn die niet zelfstandig in de wijk kunnen wonen. Daarom zullen er in De Draai cliënten geclusterd met alle benodigde voorzieningen kleinschalig gaan wonen. De voorziening wordt in overleg met de gemeente gesitueerd aan de rand van de wijk bij het park, zodat er een heel veilige situatie kan ontstaan. Het is zoals de wethouder al heeft aangegeven, de zorg van de gemeente dat de openbare buitenruimte veilig is. Daarnaast komen er in de wijk allerlei voorzieningen. Het is de taak van de gemeente om met name een wijkcentrum, een buurthuis of een vorm hiervan te realiseren, waarvan de mensen die in genoemde clusters wonen gebruik kunnen maken, zodat er een samenhang ontstaat. De visie op De Draai in samenwerking met Esdégé Reigersdaal is het maken van een inclusieve wijk, waarmee de wethouder wil zeggen een wijk met allerlei voorzieningen, waarbij wordt voorkomen dat er problemen ontstaan. Er is laatst een bijeenkomst gehouden met allerlei zorgpartners over wat er in de wijk moet komen. De wethouder heeft afgesproken in de commissie SO (als het mogelijk is op 8 mei as.) een presentatie te geven hoe de wijk zal worden ingericht, zodat de mensen van Esdégé Reigersdaal daar veilig kunnen wonen en alle zorg wordt aangeboden die zij nodig hebben. Daarnaast is het zo dat in De Draai die in 10 jaar zal worden gerealiseerd, heel flexibel zal worden gebouwd. Mocht het zo zijn dat bijstelling nodig is, dan is dit mogelijk. De wethouder zal de raadsleden morgen een visiedocument over de inclusieve wijk toesturen, zodat zij van de opzet kennis kunnen nemen. Bij de commissievergadering SO wil de wethouder ook iemand van Esdégé Reigersdaal uitnodigen, die de gestelde vragen van de fracties kan beantwoorden. Het lijkt de wethouder namelijk het beste dat de vragen daar worden beantwoord.

De voorzitter geeft aan dat de gemeente bij het plannen van bovengenoemde presentatie afhankelijk is van Esdégé Reigersdaal, maar hij neemt aan omdat het gaat om een dringende zaak, dat er dan iemand van de stichting bij de vergadering van de commissie SO op 8 mei as. aanwezig kan zijn. Gelet hierop gaat de voorzitter er vanuit dat de vragen bij die gelegenheid kunnen worden beantwoord.

De heer Dijkstra vindt de beantwoording door de wethouder zeer mager. Hij heeft met name gevraagd of er mensen tegen hun wil worden uitgeplaatst. Als zij goed zijn om te worden uitgeplaatst, hebben zij ook een eigen wil. Dat moet samengaan en het is dan een grondrecht om zelf te bepalen waar men wil wonen. Spreker is van mening dat het college daarin met name een taak heeft. Bovendien is het voor wat betreft de gezondheidszorg zo dat er een wet is en ook daarin heeft de gemeente een taak om toe te zien op de gezondheid van mensen. Spreker vindt dat het college daar heel serieus op moet ingaan.

De voorzitter herhaalt dat de heer Dijkstra de vragen naar hartenlust kan inbrengen in de openbare commissievergadering van 8 mei aanstaande. Het zou heel diep gaan als de voorzitter vanavond in het vragenhalfuurtje beantwoording toelaat, waarbij discussie kan ontstaan, waarvoor het vragenhalfuurtje weer niet is bedoeld. De heer Dijkstra heeft zelf aangegeven wat er moet gebeuren als het college de

vragen vanavond niet kon beantwoorden. De voorzitter vindt dat wethouder Baijards dat binnen een dag keurig heeft geregeld en dan moet de raad nu geduld betrachten. De voorzitter heeft namens de raad een dringend beroep op Esdégé Reigersdaal gedaan om 8 mei as. aanwezig te zijn, zodat de zaak niet een maand wordt opgeschoven. De zaak is namelijk actueel en de vragen zijn terecht. De voorzitter begrijpt na navraag dat de raad zich in de voorgestelde behandeling kan vinden.

Mevrouw Bunte geeft als voorzitter van de commissie SO aan dat op de agenda van de vergadering van 8 mei aanstaande geen andere onderwerpen zijn geagendeerd. Er is dus ruim de tijd om de discussie deze avond aan te gaan. De raad wordt breed uitgenodigd om de vergadering bij te wonen.

De heer Dijkstra geeft aan dat bij de ingekomen stukken rubriek C van de raadsvergadering van 28 november 2006 een ingekomen brief stond vermeld van de commissie Ruysdael, gedateerd 6 oktober 2006. Het voorstel van het college daarbij was dat wethouder De Boer een afspraak zou maken met de genoemde commissie. Daarmede werden verwachtingen gewekt en spreker heeft dit ook als zodanig doorgegeven. De raad besloot conform. Vorige week heeft spreker contact gehad met een lid van de commissie Ruysdael en hem werd daarbij onder andere verteld dat de commissie door het college niet op de hoogte was gebracht van de door de raad besloten afdoening van de betreffende brief. Spreker vraagt of het college hem kan aangeven waarom dit niet is gebeurd. Anders gesteld; waarom worden aan de raad gerichte brieven niet naar behoren en tijdig beantwoord? Ook werd spreker in genoemd contact duidelijk gemaakt, dat door wethouder De Boer met de commissie Ruysdael nog steeds (toen althans) geen afspraak was gemaakt. Spreker vraagt in dit geval ook waarom dit niet is gebeurd. Hij vraagt dit met name omdat hij van mening is dat wanneer de raad op voorstel van het college tot een wijze van afdoening van een brief besluit van een wethouder mag worden verwacht dat hij daar op een adequate wijze uitvoering aan geeft. Spreker heeft dat gemist.

De heer De Boer heeft bij herhaling op vragen van de heer Dijkstra gezegd dat een aantal keren is gepoogd om een afspraak te maken. Er is sprake van een misverstand dat de wethouder zou hebben gezegd dat hij bepaalt wat er gaat worden gebouwd, maar tot zijn genoegen heeft bij van een aantal raadsleden gehoord dat het andersom was. De wethouder heeft toen aangegeven dat hij beter een afspraak kon maken op het moment dat er een plan is. Het is namelijk zo dat als niet bekend is op welke haven men wil aankoersen, geen enkele wind uit de juiste richting komt. Met andere woorden als er geen plan is, heeft het weinig zin een gesprek aan te gaan. Er is een briefwisseling geweest. Dat is de wethouder bekend. Hij heeft met zijn collega een zestal keren getracht een afspraak te maken. Door diverse omstandigheden (toevallig de laatste keer door de wind/storm in februari) en overmacht zijn deze niet tot stand gekomen. De wethouder heeft met collega Baijards inmiddels onder andere met het wijkpanel gesproken. Hij heeft bij toeval ook een kopje koffie gedronken met twee leden van de commissie Ruysdael. Inmiddels is er voor 9 mei as. (15.30-17.00 uur) een afspraak gemaakt. Er is dan ook wat te bespreken, omdat er een tweetal weken geleden door de heer Kamp een plan is ingediend. De wethouder heeft hierbij aangegeven dat dit plan zal worden aangehouden totdat er een gesprek met de commissie Ruysdael is geweest en hij hierna beslist of het plan naar de raad zal worden gezonden.

De heer Dijkstra vindt het toch wat raar. De brief van destijds ging in de eerste plaats over uitspraken die de wethouder wel of niet zou hebben gedaan. Men denkt dan dat de wethouder deze zo snel mogelijk uit de weg ruimen, maar de mensen worden dan niet op de hoogte gesteld. Er liggen inmiddels vier tot vijf brieven van de commissie, die nog nooit zijn beantwoord en de wethouder geeft niet aan waarom niet. De commissie weet helemaal van niets. Dat er toevallig nadat spreker zijn e-mail had verstuurd, nu wel een afspraak is gemaakt, doet hem deugd, maar doet niets af aan het feit dat spreker van mening is dat mensen die een brief schrijven naar de raad, niet naar behoren worden beantwoord. Als dat niet beter gebeurt, zal Burgerbelang zelf maatregelen moeten nemen om dat te bevorderen.

De voorzitter begrijpt dat wethouder De Boer geen behoefte heeft aan een verdere reactie. Hij geeft het woord dan aan de heer Botman voor een vraag over de supermarkt in de Stad van de Zon.

De heer Botman zegt dat in een gesprek met de seniorenbonden vorige week tot uiting kwam dat in de Stad van de Zon, waar een complex van zo'n 56 appartementen voor senioren en voor mensen die een zekere zorg nodig hebben, wordt gebouwd. Van deze appartementen is er een aantal verkocht of toegewezen, maar blijft er ook nog een aantal leegstaan. Het is in dat plan de bedoeling een supermarkt te

realiseren. Het CDA vraagt wanneer deze zal worden gerealiseerd. Als dit nog op zich laat wachten, vraagt de fractie zich af of het dan verstandig is een noodwinkel te plaatsen. Met name voor de genoemde senioren en mensen die extra zorg nodig hebben als ook voor de hele wijk is het goed als er wat voorzieningen aanwezig zijn.

De heer De Boer antwoordt dat het zo is dat nadat de zienswijzen zijn ingediend een zes weken termijn is verstreken ten aanzien van het reageren hierop. Dit heeft inmiddels plaatsgevonden. De zienswijzen zijn op die ten aanzien van de vlaggenmast na, ongegrond verklaard. Dit betekent dat de vergunning is afgegeven. Wat de gemeente betreft, wordt in mei de eerste paal van het complex geslagen. Er is de wethouder niets over bekend dat de ondernemer (Vomar) een verzoek heeft ingediend voor een noodsupermarkt.

De heer Botman kan zich voorstellen dat de wethouder niet kan bewerkstelligen dat de supermarkt wordt gerealiseerd, maar het is misschien wel mogelijk dat als de bouw nog wat langer op zich laat wachten, hij wel kan bevorderen dat er een noodsuper wordt neergezet.

De heer De Boer laat weten dat de zaken volgens planning verlopen. Met scholen gaat het anders. Het is bekend dat in Nederland eerst scholen worden neergezet met allerlei voorzieningen rondom veiligheid, maar een ondernemer zet pas iets neer als zijn de producten adequaat kan verkopen. De planning is zo dat het onderste deel in zo'n 14 maanden zal zijn gerealiseerd.

De heer Mertens zegt dat in het vragenhalfuurtje van 31 oktober 2006 door de HOP de problematiek van de wijkpanels en vooral die van de Heemradenwijk is aangekaart. Het wijkpanel had besloten eerst de reactie op haar klage van acht punten en op de uitvoering/uitleg met betrekking tot nog openstaande problemen uit het tweede deel van vijf punten af te wachten alvorens zij zou besluiten over het voortbestaan van het panel met de huidige leden. Dit gaf het wijkpanel de gelegenheid tot nadenken en de gemeente om actie te ondernemen. Wethouder Van den Heiligenberg heeft de vraag beantwoord met een vraag aan de voorzitter van de commissie SB om de behandeling in de commissie een maand op te schorten opdat een compleet pakket kon worden besproken. De wethouder heeft met de wijkpanels afgesproken hen eind november 2006 uit te nodigen en te overleggen hoe het college aankijkt tegen het omgaan met wijkpanels. Graag verneemt de fractie van wethouder Van den Heiligenberg hoe de zaken er nu voorstaan. Dit mede om de reden dat zij van het wijkpanel Heemradenwijk een bericht heeft ontvangen dat zij niets meer heeft gehoord van het gemeentebestuur en ook niet van het ambtelijk apparaat. Zij schrijft dat het oorverdovend stil is en zij er de buik meer dan vol van heeft. Kan de wethouder aangeven wat het college bedoelt als zij schrijft "de wijkpanels zijn het bindmiddel tussen de politiek en de inwoners". De fractie verneemt graag een duidelijk en helder antwoord.

De heer Van den Heiligenberg laat weten dat de inleiding van de heer Mertens correct is. De gemeente was op dat moment in gesprek met het wijkpanel Heemradenwijk over het oude zeer. Er waren meer wijkpanels waarmee de gemeente daarover in gesprek was. Inmiddels heeft de gemeente met alle wijkpanels die er nog zijn, bijzonder vruchtbare overleggen gehad, welke hebben geleid tot een nieuw, aangescherpt convenant, wat tot duidelijker afspraken heeft geleid en waarin de lessen getrokken uit het vorige convenant, wat op een aantal punten hetzij te rigide, hetzij te vrijblijvend was, heeft verwerkt. In dat opzicht is er dus positief nieuws te melden. Om terug te komen op het wijkpanel Heemradenwijk is het zo dat de gemeente met dit panel ook in overleg was over het oude zeer. Er is intensief overleg gevoerd en er is uitvoerig contact geweest. De wethouder heeft daarom ook even moeite met de woorden "oorverdovend stil". Helaas heeft de gemeente niet kunnen voorkomen dat de kwestie van HVO en de moskee er tussendoor kwam en dit voor het wijkpanel de druppel was die de emmer deed overlopen en het panel zich per 1 januari 2007 heeft opgeheven. Inmiddels is er een verzoek gekomen of het wijkpanel Schilderswijk en wijkpanel Heemradenwijk zouden kunnen worden samengevoegd. Enkele bestuursleden van het wijkpanel Heemradenwijk hebben gevraagd of zij lid kunnen worden van het wijkpanel Schilderswijk. Daaruit leidt de wethouder dan maar af dat de zaak in die zin nog niet helemaal verloren is, maar hij kan niet om het feit heen dat genoemd wijkpanel zichzelf heeft opgeheven. De financiën zijn per 24 april 2007 afgerond en het een en ander is keurig afgewerkt. Het opheffen is te betreuren, maar wat de gemeente betreft is er echt het nodige aan gedaan. De wethouder wil niet zeggen dat er alles aan is gedaan, want men kan altijd iets meer doen, maar er is in elk geval heel veel aan gedaan. Het heeft echter niet mogen baten. De wethouder noemt tot slot nog het volgende. Mevrouw

Baijards heeft zich bereid verklaard met het wijkpanel in gesprek te gaan over de communicatie richting HVO en de moskee, maar dat hoefde niet. Toen is aangeboden een gesprek over de algemene communicatie waarbij spreker de contactpersoon zou zijn. Daaraan had het wijkpanel ook geen behoefte meer. Zij heeft zelfs aangegeven geen verder contact meer te willen. Dat is de informatie die de wethouder heeft en deze strookt niet helemaal met wat de heer Mertens zojuist naar voren heeft gebracht. Het is nogmaals spijtig dat het wijkpanel zich heeft opgeheven, maar het is niet anders.

De heer Mertens wil niet in een welles nietjesspelletje verzeild raken. Hij heeft bij zich een mail waarin het een en ander staat. De wethouder heeft aangegeven dat er intensief overleg heeft plaatsgevonden en spreker zou graag een rapportage ontvangen wanneer dit overleg heeft plaatsgevonden. Hij wil graag weten hoe het precies zit, want ergens zit er een hiaat.

De heer Van den Heiligenberg geeft nogmaals aan dat er over de punten uitvoerig contact is geweest. Hij zal contact opnemen met de afdeling die dit contact heeft gevoerd om de heer Mertens daarvan een afschrift of een soort feitenrelaas of datumrelaas te doen toekomen.

De heer Kwint zegt dat er druk wordt gewerkt aan het park van Luna. De recreatiedruk is toenemend en de bouwactiviteiten nemen de komende maanden ook behoorlijk toe. Dat zijn onvermijdelijke zaken en iedereen is er een voorstander van om het een en ander zo goed mogelijk uit te voeren. Wat echter niet samengaat met de weidevogels in het gebied zijn de vele honden die dagelijks in het middelste stuk (het gebied tussen de Middenweg en de Oostertocht) worden uitgelaten. Er komen verder regelmatig bromfietzers in dat gebied en af en toe rijdt er zelfs een auto. Spreker heeft hierover enige vragen aan het college. Kan de wethouder aangeven welke gebieden in het park van Luna kunnen worden aangemerkt als losloopgebied voor honden en op welke momenten? Is het de wethouder bekend dat er diverse weidevogels nestelen in het gebied wat ook wel het Labyrint wordt genoemd? Is dit gebied ook toegankelijk voor gemotoriseerd vervoer inclusief bromfietzen? Is het college met GroenLinks van mening dat het Labyrint vrij zou moeten worden gehouden van honden en gemotoriseerd verkeer op zijn minst tijdens het broedseizoen?

Er hebben spreker verder wat verontrustende mailtjes bereikt van inwoners aangaande de Antonia Korvezeetuin. Voor een goed hoor en wederhoor wil spreker daarom de vragen voorleggen aan het college. Klopt het dat aan het amendement wat in de raadsvergadering van 20 februari 2007 in meerderheid is aangenomen geen gevolg is gegeven en dat ondanks een toezegging van de wethouder de plankaart niet is aangepast? Als dit het geval mocht zijn, waarom is de raad hierover dan niet geïnformeerd? Wat heeft dit voor gevolgen voor de verdere procedure en is het college van plan zijn fout te herstellen voor zover hiervan sprake is?

De heer Van den Heiligenberg beantwoordt de eerste vragen. In het kort zijn de regels voor het los laten lopen van honden als volgt. Van 1 april tot 1 oktober mogen er geen honden ook niet aangelijnd op het strand en op de ligweiden komen. In diezelfde periode mogen honden aangelijnd komen op de dagcamping en zijn loslopende honden alleen toegestaan in die delen van het park van Luna die niet vallen onder strand, ligweide, dagcamping, kinderspeelplaatsen, zandbakken of speelweiden. Kortom in het overige gebied. Honden zijn het hele jaar niet toegestaan op de kinderspeelplaatsen, zandbakken en op de speelweiden. Dan de vraag over het Labyrint. Dit gebied is door welke oorzaak dan ook niet in genoemd schema opgenomen en hierover is dus op dit moment dus niets bepaald. De gemeente zou in het Labyrint liever helemaal geen dieren zien, dus zowel geen honden als geen vogels, hoewel de laatste lastig te voorkomen zijn. De uitwerpselen van vogels veroorzaken namelijk nogal wat schade, omdat (de wethouder citeert) door de vestiging van een vogelkolonie het watersysteem wordt vervuult en verrijkt met voedingsstoffen en bacteriologische verontreiniging, de zogenaamde guanatrofie en dit is niet gewenst binnen het nagestreefde voedselarme watersysteem wat in het Labyrint zou moeten gelden. De wethouder geeft op de vraag over loslopende honden in het Labyrint aan dat de gemeente wil streven naar een verbod voor honden aldaar en zal deze wens aan het recreatieschap overbrengen. Het is echter niet uitgesloten dat de gemeente maatregelen zal treffen om het voor vogels zo onaantrekkelijk mogelijk te maken middels bijvoorbeeld begroeiing en bossage om het waterzuiveringsstelsel zo goed mogelijk zijn werk te kunnen laten doen.

De heer Kwint geeft aan dat het Labyrint op dit moment grotendeels nog weidegebied is, omdat het gebied nog in ontwikkeling is. Spreker verzoekt om in elk geval op dit moment geen honden en gemotoriseerde voertuigen in het gebied toe te staan.

De heer Van den Heiligenberg zegt dat het aanvankelijk de bedoeling was om alleen wandelpaden open te stellen voor het wandelend publiek. De heer Kwint heeft echter wel de aandacht gevestigd op een punt waar de gemeente met name in de APV nog een gat heeft laten vallen, wat zal worden gedicht.

De heer Stam heeft mede in verband met de tijd een opmerking over met name het eerste deel van de vraag van de heer Kwint, die ook is gesteld in de commissie SB en hierop is hetzelfde antwoord als vanavond het geval is, gegeven.

De heer Kwint is geen lid van de commissie SB.

De heer Stam suggereert de heer Kwint overleg met zijn commissieleden of de notulen van de commissievergaderingen te lezen.

De heer Kwint geeft aan dat dit zou kunnen, maar anderen stellen ook wel eens een vraag waarvan spreker zich de zin van afvraagt.

De voorzitter vindt het goed dat de voorzitter van de commissie hierop wijst, zodat de andere raadsleden de notulen kunnen nakijken.

De heer De Boer geeft op de laatste drie vragen van de heer Kwint aan dat hij erachter is gekomen dat er sprake is van een interne interpretatiekwestie. De wethouder zegt toe dat de plankaart zal worden gerepareerd. Hij zal in de eerstkomende vergadering van de commissie SO als de voorzitter dat toestaat, voorleggen dat de raad er toch nog een keer over na moet denken of het verstandig is om niet in een commissievergadering maar in een raadsvergadering een amendement op bestemmingsplannen die hele ingewikkelde procedures en processen met zich meebrengen, in te dienen. Dit kan in sommige gevallen leiden tot een bedrijfsongelukje.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter om 20.15 uur het vragenhalfuurtje.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Heerhugowaard d.d. 22 mei 2007.

de raadsgriffier,

de voorzitter